

Marshmallow Ayi

Yavuz DEMİRKIRAN

Marshmallow Ayı

Yavuz DEMİRKİRAN

Sweetbriar köyünde, çatıların zencefilli kurabiye gibi kıvrıldığı yerde, Mira ve Theo çevredeki en meraklı arkadaşlardı. Dokuz yaşındaki Mira, sıcak kahverengi tenli ve iki kıvrırcık siyah topuz saçlıydı, her zaman küçük bir defter taşırdı. Theo ise uzun boylu ve sıskaydı, kızıl bir perçemi ve yuvarlak gözlükleri vardı; bez çantasını aletler ve iplerle doldururdu. Her akşam gökyüzünü izler, harika bir şey beklerlerdi.

Bir gece, köyün üzerinde küçük beyaz bir ay yükseldi. Her zamanki aydan daha yumuşak görünüyordu, bir bulut yumağı gibi. Mira onu defterine çizdi. "Parlıyor," diye fısıldadı. "Ve tatlı şeklinde süzülüyor!" Theo gözlüklerini düzeltti. "Bu sıradan bir ay değil," dedi. "Araştırmalıyız." Marshmallow ay, yuvarlak ve parlak, uykulu sokakların üzerine yumuşak bir ışık saçarak havada asılı kaldı.

Aniden, gökten yumuşak beyaz parçalar süzüldü. Pat! Pat! Marshmallowlar arnavut kaldırımlarına, çatılara ve çiçek saksılarına düştü. Çocuklar sepetlerle dışarı koştu, gülüşerek. "Süzülen ikramlar!" diye sevindiler. Mira birini yakalayıp sıktı. "Bu gerçek bir marshmallow!" diye soluk soluğa kaldı. Theo'nun yuvarlak gözlüklerinin ardındaki gözleri kocaman açıldı. "Bir marshmallow ayı mı?" dedi. "Daha yakından bakmalıyız."

Ertesi sabah Mira defterini açtı. "Bir teleskopa ihtiyacımız var," dedi, kalemiyle vurarak. "Ev yapımı bir tane." Theo sırttı ve çantasını karıştırdı. "Karton borularım, ipim ve merceklerim var!" Bütün öğleden sonra Theo'nun arka bahçesinde çalıştılar. Mira ölçtü ve çizdi. Theo kesti ve bantladı, kızıl perçemi zıplayarak. "Dikkatli ol," diye hatırlattı Mira. "Her parçayı kontrol et." Gün batımında teleskopları bir tripodun üzerinde hazırdı.

O akşam teleskopu marshmallow aya doğrulttular. Önce Mira baktı. "Görüyorum... dev bir marshmallow!" diye haykırdı. Theo da sırasını aldı. "Ve üstünde küçük bir ev var!" Odağı ayarladı. "İçeride biri var!" Mor bir laboratuvar önlüğü giymiş, yanlara doğru fırlamış vahşî beyaz saçlı yuvarlak bir figür gördüler. "Bir mucit!" diye fısıldadı Mira. "Daha fazlasını öğrenmeliyiz." Ay alçalana kadar izlediler.

Ertesi gün marshmallow ay her zamankinden daha alçakta süzülüyordu. İkramları okulun çatısına, fırına ve çeşmeye bıraktı. Ama güneş ısındı. Mira aydan minik damlalar düştüğünü fark etti. "Eriyor!" diye bağırdı. Theo endişeli görünüyordu. "Tamamen erirse çakılabilir!" Hızla harekete geçmeleri gerekiyordu. "Peşinden gidelim," dedi Mira, defterini cebine tıktırarak. "Onu güvenli bir yere yönlendirebiliriz."

Ayı gözden kaybetmeden köyün içinden koştular. Theo çantasından uzun bir halat çıkardı. "Bunu onu yönlendirmek için kullanabiliriz!" dedi. Mira hızlıca bir harita çizdi. "Mucidin laboratuvarı tepenin yakınında olmalı," dedi, işaret ederek. "Onu oraya yönlendirmeliyiz." Ellerinde halatlarla tepeye tırmandılar, marshmallow ay üzerlerinde sallanıp tatlı damlalar damlatıyordu.

Tepenin zirvesinde, erimiş marshmallowdan bir patika buldular; tuhaf küçük bir binaya gidiyordu. "Laboratuvar!" diye haykırdı Mira. Ama kapı kilitliydi. Theo yüksek sesle kapıyı çaldı. "Profesör! Profesör Wobble!" diye seslendi. İçeriden bir takırtı geldi. Kapı hızla açıldı ve orada, mor laboratuvar önlüğüyle, gözlükleri alnında, yanaklarında un tozuyla yuvarlak mucit duruyordu.

"Aman Tanrım!" diye bağırdı Profesör Wobble, uzun kıvrıkcık bıyığı seğirerek. "Marshmallow ayım eriyor! Onu köy şenliği için yapmıştım ama uçup gitti!" Ellerini ovuşturdu. "Eskisi kadar genç değilim. Onu tek başıma geri yönlendiremem." Mira öne çıktı. "Biz yardım edebiliriz!" dedi. Theo başını salladı. "Halatlarımız ve bir planımız var. Ama dikkatli olmalıyız." Profesörün gri gözleri parladı. "Öyleyse birlikte çalışalım!"

Profesör Wobble makinesini anlattı. "Ay, yumuşak çekişlere karşılık verir," dedi. "Uçurtma uçurmak gibi." Theo halatları özel bir koşuma bağladı. Mira en güvenli rotanın haritasını çizdi. "Onu çayırın üzerinden, evlerden uzakta yönlendireceğiz," dedi. Profesör her birine birer ısıya dayanıklı eldiven verdi. "Sıkı tutun ve yavaşça çekin," diye talimat verdi. "Bugün güneş güçlü."

Ellerinde halatlarla çayıra koştular. Marshmallow ay yukarıda süzülüyordu, artık daha hızlı damlıyordu. Theo bir halatı yukarı fırlatıp yapışkan bir tümseğe doladı. "Yakaladım!" diye bağırdı. Mira da kendi halatını çekti. "Yavaşça!" diye seslendi. Profesör arkadan çekti. "Biraz sola!" diye yönlendirdi. Ay sallandı ve sendeledi ama yavaşça onların yumuşak çekişlerini izleyerek çayırın karşısına geçti.

Ayı yönlendirirken güneş yakıcıydı. Marshmallow yüzeyi parlak ve yumuşak oldu. "Daha hızlı eriyor!" diye bağırdı Mira. Theo daha sert çekti, gözlükleri burnundan kaydı. "Neredeyse vardık!" diye soludu. Profesör Wobble onları cesaretlendirdi. "Biraz daha!" diye seslendi. Ay yapışkan bir tatlılık izi bıraktı ama çocuklar adım adım laboratuvara doğru çekmeye devam etti.

Sonunda laboratuvarın büyük açık kapısına ulaşılar. "İçeri getirin!" diye bağırdı Profesör Wobble. Son bir çekişle marshmallow ay kapı aralığından sığırdı ve dev bir metal tepsiye yerleşti. Profesör hemen bir düğmeye bastı ve odayı serin bir esinti doldurdu. Erime durdu. Ay güvende ve sağlam oturdu, biraz küçülmüş ama hâlâ yuvarlak ve tüylü.

Profesör Wobble rahatlamış bir şekilde iç çekti. "Teşekkürler, akıllı arkadaşlarım!" dedi, alnını silerek. "Marshmallow ayımı kurtardınız." Her birine bir kavanoz özel marshmallow kreması verdi. "Bana dikkatli araştırmanın ve takım çalışmasının her şeyi çözebileceğini öğrettiniz." Mira sırtıttı, ön dişi eksikti. "Ve biz de merakın gerçeği keşfetmemize yardımcı olduğunu öğrendik!" Theo gözlüklerini düzeltti. "Dev bir süzülen marshmallow olsa bile."

Köye döndüklerinde Mira ve Theo ünlü oldular. Mira'nın defterine bir rapor yazdılar: "Marshmallow Ayı Nasıl Kurtardık." Profesörün, teleskopun ve halatların resimlerini çizdiler. Köylüler bir marshmallow ziyafetiyle kutladı. Profesör Wobble sık sık ziyaret etti, bazen uçup giden yeni icatlar getirdi. Ama Mira ve Theo, defterleri ve aletleri ellerinde, her zaman araştırmaya hazırды.

Ve o günden sonra marshmallow ay, profesörün laboratuvarında güvenle asılı kaldı, maceralarının parlayan bir hatırlatıcısı olarak. Bazen açık gecelerde köyün üzerinde yumuşak bir tur atmak için dışarı süzülür, çocuklara birkaç tatlı ikram bırakırdı. Mira ve Theo ev yapımı teleskoplarıyla izler, gülümserlerdi. Merak ve özenle her gizemin çözülebileceğini biliyorlardı. Son.